

"והערב נא"

(הערות המערכת): העלון נערך מתוך ספרים, עלונים, חוברות ומאמרים של רבנים במשך הזמן. ניתן לפנות לקבלת הגיליון במייל (שלחו: 'קבלת עלון') כמו כן ניתן לתרום, לבקש גיליונות כמו כן אנחנו עושים שירות לקבלת עלונים קודמים... (במייל שלמטה) מאמרים/בדיחות/הכל-כל מה שאתם רוצים שיפורסם בעלון-יתקבל בשמחה לאחר אישור החומר ע"י המערכת, ניתן לפנות לבקשה לע"נ ולרפואת-ללא תשלום! במייל זה: alonalon7761@gmail.com העלון זה לזכויות הרבים! נשמח אם תפיצו את העלון במייל או בהדפסה. יישר כח ושבת שלום! המערכת.

תוכן הגיליון:

עמוד 1: פינת הירושלמי השבועי- הקשר בין עמ"י והקב"ה לפרשת בא.

עמוד 2: סיפורי חז"ל, טעם בקטנה - פנינים לפ"ש.

עמוד 3: המשך טעם בקטנה, הרב אליהו בדברי תורה.

עמוד 4: סיפורי הבבא סאל.

עמוד 5: דבר תורה לשבת.

עמוד 6: חידון נושא פרטים. (פרטים בעמוד העלון)

עמוד 7: בדיחות, שווה קריאה!!!

עמוד 8: המשך הבדיחות.

הדלקת נרות השבת:

ירושלים: 4:29, תל אביב: 4:43

חיפה: 4:35, באר שבע: 4:50

צאת השבת:

ירושלים: 5:44, תל אביב: 5:45

חיפה: 5:43, באר שבע: 5:46

שבת שלום!

פינת הירושלמי [הקשר בין ישראל והקב"ה לפרשת בא]

(מאת הרב אברהם הכהן בל"ס- ראש מכון אורות הירושלמי)

שמות יב, יב: "ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה..."

ירושלמי סנהדרין ב, א: "כד אתא רחמנא למיפרוק ית ישראל לא שלח לא שליח ולא מלאך אלא הוא בעצמו (-באשר בא הקב"ה לפדות את ישראל ממצרים עשה זאת בעצמו ולא ע"י שליחים) דכתיב: 'ועברתי בארץ מצרים' - הוא וכל דרגון דידיה (-הוא וכל הפמליה שלו).

ביציאת מצרים הקב"ה בחר בפועל בעם ישראל. הקב"ה גאל אותנו ממצרים למרות שהיינו שקועים במ"ט שערי תומאה, וזאת משום שהקב"ה חפץ בנו. דבר זה אינו תלוי במעשינו.

כדי להמחיש את הקשר המיוחד שבין הקב"ה לעם ישראל שבא לידי ביטוי בגאולת מצרים, הקב"ה עושה זאת בכבודו ובעצמו ללא שליחים.

מאמר זה של הירושלמי מעלה שאלה קשה. מדוע הקב"ה לקח עמו בגאולת מצרים את כל הפמליה שלו? לכאורה נראה שמעשה הגאולה משותף גם למלאכים, ולא מעיד בהכרח על הקשר המיוחד שיש בין הקב"ה לעמו.

התשובה היא שהשתתפות הפמליה של הקב"ה לא הייתה אקטיבית אלא פסיבית. מלאך נקרא שליח - יש לו משימות נקודתיות לבצע בעולם. מאמר זה בא ללמדנו שבשעה שהקב"ה גאל בפועל את ישראל ממצרים לא היה מלאך שביצע שליחות מסוימת ברגעים כל-כך נשגבים. כל המלאכים היו שותפים ולו באופן פסיבי במאורע זה של בחירת ישראל. גאולת ישראל היא הדבר המרכזי שהתרחש בהיסטוריה. כל העולמות העליונים היו משועבדים למעשה זה.

סיפורי חז"ל

מסופר על רב בוסתנאי גאון נשיא ישראל, בהיותו בן טו"ב שנה, נקרא מאת המלך כוסדראי השני מלך פרס לשבת בארמונו. ובעמדו לפניו לא הניד שום אבר, ולא נשא עיניו להביט בהוד המלך ואשתו ובניו ושריו, שהיו יושבים לפניו מימין ומשמאל על כסאות זהב משבצים באבני חפץ, רק עמד כבול עץ ופניו למטה לארץ. והמלך שאלהו שאלות שונות, והוא השיב בקיצור מילים וקול נמוך ובהכנעה גדולה. ובאותה שעה בא זבוב גדול בעל עוקץ, והתעופף אל פני המלך ועבד המלך הבריחו במניפה שבידו שהיה עומד אחורי המלך. ויתעופף עוד על אשת המלך ועל בניו ועל שריו, וכלם דחפוהו בידיים. ויתעופף על פני בוסתנאי ויעמוד על מצחו, והוא לא נע ולא נד ממקומו, ולא הרים יד לגרשו, עד אשר מחץ הזבוב את מצחו בעוקצו, ויצוק דמי המכה על בגדיו. כל הנועדים באולם השתאו מאד על הדבר, וישאל המלך את בוסתנאי מדוע לא גרשת את הזבוב מעל פניך עד עקיצה וזוב דם? ויען בוסתנאי, אימת הוד מלכותך בטלה ממני רגש עקיצת הזבוב. וישמח המלך על תשובתו, ועל אימת המלכות התקועה כל כך בלבו, ויאמר לו המלך, עתה ידעתי כי ראוי אתה להיות נשיא בעמך. וכן היה, כי הורם לנשיא ישראל. וישלח לו המלך חותם עם תמונת זבוב לזכר המעשה למען לא יסיר מלבו אימת המלך. ואם לפני מלך בשו"ד כך, לפני מלך מה"מ הקב"ה עאכו"כ

(נחלת אבות, סיפורי צדיקים)

טעם בקטנה ווארטים ופנינים על הפרשה

ר' ישראל מרוז'ין (המכונה **סבא קדישא**) היה דורש את הפסוק "ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו" כך: זזה מלשון 'חרץ ושונו' ללמדנו שכאשר אדם משוחח, ישוחח בלשון קלה ולא בלשון כבדה, שלא יפגע בכבודו. (שבט טיש)

מלך

אומר החפץ חיים על אדם שלא נתן לגוי להציל את ממונו בשבת; "חצי מהעולם עומד על האדם הזה" (מהמקורות)

מלך

"למכה מצרים בבכוריהם" - על ידי בכוריהם. כלומר; שבכורות מצרים עצמם היכו במצרים כדי ששמעו על מכת בכורות, על מנת שישלחו את ישראל. (תוספות, רש"י)

מלך

"וימש חושך" הגאון מוילנא מבאר: מלשון דחייה, כמו בפסוק: "ומשרתו יהושוע בן נון נער לא ימיש מתוך האוהל" כלומר; נשתנה כאן טבע החושך שברך כלל האור דחה אותו וכאן- הוא דחה את האור והמיש אותו. (חומש הגר"א)

מלך

"שש מאות אלף רגלי" - האמרי אמת אומר כי אנחנו לומדים שכולם היו אנשי אמת. ובכך נאמר עליהם לשון "רגל" כי הרי אנו יודעים שלשקר אין רגליים... (האמרי אמת)

מלך

פרעה היה בעל גאוה, והציג את עצמו ככל יכול. ומכיוון שהחשיב כל כך את עצמו, המשיך והכביד את ליבו. כי מי שמידותיו רעות, פועל על פי הן גם נגד ההיגיון הפשוט, וזהו שנאמר: "כי אני הכבדתי את ליבו" אני= הגאוה שלו. (ר' יחיאל מיכל מזלוטשוב)

מלך

"ופסח ה' על הפתח" בדרך כלל מחכה הקב"ה לישראל שיפתחו פתח של תשובה כחודו של מחט ואז יפתח להם כפתחו של אולם, אך כאן שהיו שקועים בטומאת מצרים, ריחם עליהם הקב"ה ודילג על הצורך ב"פתח" שלהם!

מלך

הקשה הרב קוק מדוע אומרים "שלום עליכם" למלאכים, בליל שבת, בניגוד להלכה שבימינו לא נהגו לומר בכניסה לבית הכסא "התכבדו מכובדים" לפי שאין אנו חשובים כל כך שילוו אותנו המלאכים? אלא שהמלאכים הם תמיד מכת זכות התפילין, ודווקא הם שהיו נזהרים בתפילין כל היום שייך שיאמרו: "התכבדו מכובדים". אבל בשבת – זכות התפילין נמצאת איתנו מצד השבת שקרויה בעצמה "אות", ושלכן לא מניחים אותם בשבת. ממילא בשבת המלאכים עמנו ומשום כך אנו אומרים "שלום עליכם" (עולת ראיה ב' עמ' לט-מ)

ובאמת מדוע אין אנו מניחים תפילין כל היום? אין הדבר נובע ח"ו מזלזול בהם, אדרבא, הדבר נובע מפאת הזהירות מלפגוע בקדושתם. כאותם שיפורים על גדולים שהיו מתעלפים כאשר היו מתחילים ללמוד. אלא שההרגל פועל עליו שלא נרתע, כי לולא ההרגל לא היינו יכולים ללמוד (הרב עמיאל שטרנברג שליט"א, טוב ירושלים עמ' קצא)

הרב אליהו על הפרישה

המטרה של מכת חושך

במכת חושך היה שלושה ימים חושך ושלושה ימים נוספים חושך סמיך עד שלא יכלו לשבת או לקום ממקומם. עם ישראל לא נפגעו ממכת חושך אלא ראו את כל האוצרות של המצרים, אבל לא נגעו במאומה. אחר כך בליל פסח באו ובקשו את כל הכלים שכבר ראו במכת חושך, וידעו לומר לכל מצרי ומצרי היכן מונחים כל הכלים שבקשו מהם.

על זה אמר ה"אור החיים" הקדוש שהקב"ה עשה זאת בכוונה כדי שאחר כך יאמר להם פרעה איך אתם נותנים להם לברוח והרי לקחו לכם את הכלים היקרים שלכם ואת השמלות היפות של נשותיכם! ואז יקבלו את האומץ ואת העוז לרדוף אחריהם, וכך יכנסו לים סוף ויטבעו בה, לקיים בהם מה שחשבו בתחילה שכיון שהקב"ה נשבע שלא מביא מבול לעולם אז לא יקרה להם מאומה, והם לא ידעו שהקב"ה לא מביא מבול לעולם אלא הם בעצמם יכנסו ויטבעו במים.

"ולכל בני ישראל היה אור במושבותם"

עם ישראל, בזמן החושך, חלק שלא האמין במשה ומתו במכת חושך. אבל אלו מעם ישראל שהאמינו בו, הוארו באור האמונה בליבם. יש חושך שמכסה ארץ, יש ערפל לאומים, אבל בתוך לבו של כל יהודי ויהודי יש אור ונשמה קדושה, ואותה נשמה קדושה שבליבו של אדם האירה בימות החושך. ומכח אותה קדושה התגברו עם ישראל ולא לקחו מכל האוצרות שראו בבתי המצרים! וזהו: "ולכל בני ישראל היה אור במושבותם", ובזה התחיל היסוד באותה הקדושה שהתעורר בלבותיהם של כל אדם מישראל.

הנפלאות שנתגלו במכת בכורות

במכת בכורות הייתה המכה הגדולה, שכן ראו בחוש כיצד במיטה אחת ישנים בכור ישראל לצדו של בכור מצרי, והוכה הבכור המצרי ומת זמן שהבכור הישראלי חי. וכשמתו הבכורות המצרים נעשו גופותיהם קרים כדרך כל אדם שמת שנעשה גופו קר. בשעה שהילד הישראלי ישן הרגיש בקרירותו של זה המצרי המת שישן לצידו, ואז קם וניגש לאימו ואמר לה שקר לו, ואימו באה והוציאה את גופתו של המצרי המת. כך שראו כל המצרים את הנססים והנפלאות שעשה ה' באותה המכה, והייתה צעקה גדולה בכל מצרים, לא היה בית שאין שם מת, אפילו בכור מאב או בכור מאם, אפילו בכור שאינו פטר רחם, ופרעה קם מכיסאו וכו'.

מוסר לשמירת השבת מהארבה

והנה, המכה המוזכרת בתחילת הפרשה היתה מכת ארבה. אומר ה"אור החיים" עליו השלום, וכך הביא גם ה"אבן עזרא", שמשנה רבנו לקח מקל אחד שלו, קשר ארבה אחד לחוט, וסיבב אותו כמו שילדים משחקים במקלותיהם. פרעה התחיל ללעוג למשה ואמר לו מה אתה עושה ומשחק ככה עם ארבה על חוט שבמקל? והנה עודו צוחק והוא רואה לתדהמתו שלכל כיוון שהסיט משה רבנו את המקל ואת החוט, היה מגיע ארבה

בהמוניו. אומר בעל הטורים על הפסוק: "וינח בכל גבול מצרים", "שבשתי מקומות כתוב בתורה "וינח", פעם אחת כאן ואחד במנוחה של היום השביעי כשהקב"ה נח ממעשה בראשית. (דרכי הוראה לרבנים)

הבבא סאלי

המקל שפתח את הדלת

פתיחת דלת המקווה הנעולה רק עם כח הרצון לפני כל מאורע חשוב נהג רבנו הבבא סאלי זי"ע לטבול ולקדש את גופו במקווה. לילה אחד, קרא הבבא סאלי לאדם שהיה בביתו וביקש ממנו ללוותו למקווה, מסוכן היה להסתובב אז בשעות הליל בעיירות מרוקו, ואותו יהודי חשש. כשהגיעו למקווה ניסה אותו יהודי לפתוח את דלת המקווה, אך ללא הצלחה.

"כנראה אין זה המפתח המתאים". אמר לצדיק "איני מצליח לפתוח."
"אינך מצליח לפתוח, כי אינך רוצה לטבול" אמר לו הצדיק, ונגש בעצמו אל דלת המקווה, נטל את מקלו, ודפק איתו על הדלת.
אותו יהודי הכניס את
"הרוצה להטהר מסייעין

התרדמה שנפלה

בתקופת היותו של המשפחות המכובדות בליל שבת הם עשו בשמחה. לפי המקובל בעירה היתה, האספקת הגנרטור רק עד חצות הליל, בחצות היה מגיע השומר ומכבה את הגנרטור.

על הנכרי
הבבא סאלי במרוקו היתה פעם שמחה בעירה, אחת מן זכתה לכתוב שני ספרי תורה וחגגה את המאורע. סעודה של מצווה והזמינו את הבבא סאלי להשתתף איתם בשמחה. לפי המקובל בעירה היתה, האספקת הגנרטור רק עד חצות הליל, בחצות היה מגיע השומר ומכבה את הגנרטור.
רבי ישראל הגיע כחצי שעה לפני חצות. הופעתו עוררה שמחה בקרב משתתפי הסעודה, אולם הם רצו להזדרז ולסיימה לפני שיכבה האור.
"אם רצונכם להמשיך בשמחה, הישארו עימי ונמשיך בדברי תורה ושירה עד אור הבוקר" אמר להם הבבא סאלי.
"רבנו" פנה אליו אחד הנוכחים "בעוד כחצי שעה אמור להכבות האור."
"מבטיח אני כי האור לא יכבה". השיב.
וכך היה. עד אור הבוקר המשיכו הסועדים בשירה ובהודיה, ולהפתעתם כבה האור רק לפנות בוקר. כששאלו את הבבא סאלי אמר להם: "מה אתם חושבים הפלתי תרדמה על השומר הנוכרי." [אחינו]

מאות בקבוקי מים

ילדה מטבריה נפצעה לא עלינו בתאונת דרכים והגיעה מחוסרת הכרה לבית חולים. ימים רבים ניסו הרופאים להשיב אליה את הכרתה ולא עלתה בידם. לאחר כשלושה שבועות בהם שכבה הילדה ללא שהגיבה לטיפולים הרפואיים, הגיעו הוריה שבורים ורצוצים לבית הבבא סאלי כשהם מתחננים ובוכים.
הם חוששים כי לעולם תישאר ח"ו כמו צמח והם מבקשים בכל לשון של בקשה כי הבבא סאלי יברך שתבריא. והבבא סאלי שמע את דברי ההורים ונעצב אל ליבו.
ממשרתו ביקש לומר להם כי ימתינו עד לאחר תפילת מנחה והבטיח כי יתפלל בעבורה בתפילתו. לאחר ששב הבבא סאלי מן התפילה בעוד ההורים הדואגים ממתינים, נטל הבבא סאלי בקבוק מים וביקש לומר להם כי מיד שישבו לבית החולים ימרחו מן המים על מצחה ועל ידיה של בתם.
באותו יום טלפנו ההורים לביתו של הבבא סאלי מביתם בטבריה בקול נרגש ביקשו לבשר כי עשו כדברו ובתם שבה להכרה.
הרופאים מעריכים כי תוך כמה שבועות תשוב הילדה לביתה בריאה ושלימה, הם אמרו.
בקשה נוספת היתה בפי ההורים המאושרים, בקשה בשם רופאי המחלקה: "כאשר ראו הרופאים את

הנס שאירע ביקשו מן ההורים לנסוע שוב לנתיבות ולהביא כמה מאות בקבוקים מן המים המופלאים. (אחינו)

דבר תורה לשבת

יהיה לנו למוקש

דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב". (שמות יא. ג)
"ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלות". (שמות יב. לב)

מסופר בפרשת בא, כי עם ישראל, נשים וגברים, השאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב וניצלו את מצרים. אבל, כאשר שולח ה' את משה, ה' הבטיח למשה שרק הנשים ישאלו כלי כסף וזהב...מהיכן הגיעו הגברים?

"ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם. ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלות, ושמתם על ביניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים (שנות ג. כא-כב)

האבן עזרא מתייחס לזאת, ואומר שהזכיר הכתוב את הנקבות, כי מנהג הנשים לשאול מאת השכנות יותר מהזכרים. אז, אם זה מנהג הנשים, אז שהנשים יבצעו זאת גם בפועל!! עדיין לא מוסבר למה לקחו חלק הגברים בביזת מצרים?

אלא, יש לפרש, כי מתחילה רק הנשים היו צריכות לבזוז את מצרים. כפי שאומר ה' למשה בתחילה, אך מכיוון שהקשה פרעה את ערפו במשך חמש המכות הראשונות, היה צריך לקבל עוד 5 מכות. כמו שאומר הקדוש ברוך הוא למשה "ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלוך ולא ביד חזקה". (שמות ג. יט) לכאורה יכל פרעה לגמור את הכל ב"יד חזקה". יד זה חמש, בחמש מכות יכל לסיים את יציאת מצרים, אבל בגלל שהקשה את עורפו, היה צורך לתת לו עוד "יד חזקה", עוד חמש מכות! מכיוון שעכשיו, לאחר שהצטרפו ישראל להתעבב, בגלל קשיות עורפו של פרעה, עוד חמש מכות- היה צורך לפצות אותם על כך! לכן הלכו גם הגברים "לתת יד" לנשים ולנצל את מצרים, כנגד היד הנוספת שהתעבבו.

במכת ארבה אומרים עבדי פרעה לפרעה: "ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את ה' אלוקיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים". אבל במכה הזו כבר לא היתה לפרעה באמת בחירה חופשית- ה' הקשה את עורפו וליבו. ויתכן שגם אמר זאת פרעה לעבדיו, שהוא רוצה לשלח את העם אבל ה' מקשיח את ליבו ולא נותן לו!
עונים לו עבדיו: כן, עכשיו אתה ללא בחירה חופשית, אבל כשהייתה לך בחירה חופשית אמרת: "אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו, כי אין נגרע מעבודתכם דבר. ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקושש קש לתבן". (שמות ה. יא-יב) כשהייתה לך בחירה אתה לא רצית לתת למוקש- מידה כנגד מידה- הם יהיו לנו למוקש!! [ווארטס]

שאלות על הפרשה ורשי"י

1. באיזו מכה מלבד מכת חושך, היה חושך במצרים?
2. מה ראה פרעה באמרו "ראו כי רעה נגד פניכם?" וכיצד זה התהפך לטובה? (רש"י י, י)

3. "ואחריו לא יהיה כן" – והרי על הארבה שבימי יואל נאמר: "כמוהו לא נהיה מן העולם" (רש"י י, יד)
4. 2 מטרות שהושגו בזמן מכת החושך? (רש"י י, כב)
5. מדוע אמר משה שמכת בכורות תתרחש "בחצות הלילה" ולא: בחצות? (רש"י יא, ד)
6. למה לקו בכורי השפחות? (רש"י יא, ה)
7. מהי המצווה הראשונה שנצטוו בה ישראל? (עי' רש"י בראשית א, א)
8. מה דורש משה לאחר מכת חושך מפרעה, כתנאי צאתם ממצרים? (י, כה-כו)
9. אלו הלכות מיוחדות ישנן באכילת הפסח בליל טו בניסן? (יב, ח-י)
10. מתי חובה לאכול מצות ומתי רשות – במהלך חג הפסח? (רש"י יב, טו)
11. "אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכם" – מה הכוונה "ביום הראשון" ובאיזה תאריך מדובר? (רש"י יב, טו)
12. "ושמרתם את המצות" – מה הלקח המוסרי שדורשים על כך לגבי המצוות? (רש"י יב, יז)
13. "ולקחתם אגודת אזוב" – כמה קלחים קרויים אגודה? (רש"י יב, כב)
14. "וגם תידה לא עשו להם" – מה למדנו מכאן על שבחן של ישראל? (רש"י יב, לט)
15. ממתי מתחיל החשבון של 430 שנה למושב בני ישראל במצרים? (רש"י יב, מ)
16. מניין שמזכירין יציאת מצרים בכל יום? (רש"י יג, ג)
17. על איזו יד קושרים את התפילין, ומניין? (רש"י יג, ט)
18. איזו בהמה טמאה חייבת בפדיון בכור ומדוע דווקא בהמה זו? (רש"י יג, יג)
19. מיהו הבן ששואל "מה זאת"? (רש"י יג, יד)
20. "ולטוטפות בין עיניך" – רש"י מביא פירוש שטוטפות הוא לשון דיבור – במה ידברו כשיראו את התפילין? (רש"י יג, טז)

השבוע!!! (צריך לענות על 19 שאלות)

החידון נושא פרסים. ניתן לשלוח את
התשובות למייל עד יום ראשון בשעה
20:30 alonalon7761@gmail.com

ניתן למצוא את העלון גם באתר תורת יוסף. תחפשו עלון והערב נא [/https://www.toratyosef.co.il](https://www.toratyosef.co.il)

- בדיחה 4: "הרב הרב" ניגש איש לרב בהתרגשות, "קניתי פרארי ויש לי שאלה". "מה השאלה?" שואל הרב "גלגלים מגנזיום..." "אומר האיש "נו... אז מה השאלה?" "דלתות נפתחות למעלה..." "אומר האיש. "בסדר אבל מה השאלה??" "הממ.. האם זה חייב במזוזה?" עונה הרב: "אני עוד לא הבנתי מה זה פרארי..."
- הולך האיש לרבאי רפורמי ואומר לו "קניתי פרארי ויש לי שאלה" "פרארי, ואוו! מה השאלה?" שואל הרפורמי. "תבין, גלגלים מגנזיום..." "וואי, אוקי... אז מה השאלה?" "דלתות נפתחות למעלה..." "וואי. אבל מה השאלה?", "האם זה חייב במזוזה?!" "לא ההנתי, מה אמרת? מזוזה? מה זה מזוזה???"
- בדיחה 2: כשאומרים לכם חכה שנייה, תעשה ככה; 1. תלך לבית 2. תישן 3. לך למקום שקבעתם לפני כן. 4. יש לך שעת מנוחה מתנת העלון.
- בדיחה 3: אני הצבעתי לקורונה, רק לה יש אומץ לתקוף באיראן! 😊
- בדיחה 4: הפרקליטות החליטה שלא יחליטו על גל הדבקות רביעי, פשוט כל הבדיחות נגמרו...
- בדיחה 5: לכבוד חג הפורים המשמש ובא. אין לשיר את השיר לה לה לה אפצ'י, תודה 😊
- בדיחה 6: אמא, תספרי לי סיפור. -לך למחסום של הסגר מספרים שם מלא סיפורים.
- בדיחה 7: תגידו, למה על הלחם כתוב "נא להשתמש בתאריך המופיע על הסגר"?
- בדיחה 8: יש לי תחפושת חדשה לפורים, -פרויקטור.
- בדיחה 9: נכון, להרגיש מבוגר בקורונה זה לא לסובב את החוט של המסיכה...
- בדיחה 10: מהי ברכת החיובי לקורונה?! -משיב הריח... 😊
- בדיחה 11: אנחנו בתקופה כה קשה, כך שאי אפשר לדעת מי רוקם מזימות ומי סתם מחטא ידיים..
- בדיחה 12: -בשנה האחרונה היו 14 ימי עסקים? -פשוט קניתי משהו ואני רוצה להחזיר!
- בדיחה 13: במקום כל הזמן לפתוח ולסגור סגרים, אולי נעשה גשר...
- בדיחה 14: בשל התחייבויות קודמות, לא אוכל להשתתף בסגר. עמכם הסליחה!
- בדיחה 15: עשית בדיקת קורונה? -חיובי המפקד.
- יצאת חיובי לקורונה? -שלילי המפקד.
- יצאת שלילי לקורונה? -חיובי המפקד.
- יצאת שלילי או חיובי? -שלילי המפקד.
- אז יצאת שלילי? -חיובי המפקד.
- אתה רוצה לשגע אותי? -שלילי המפקד.
- אוקיי, כנס לכלא 14 יום. יש לך תסמינים!
- בדיחה 16: רמזור צהוב, בחו"ל זה סימן לעצור. בישראל זה סימן לטוס?...
- בדיחה 17: שימו לב, למה הכוסות באירוע הם הפוכות?!
- בדיחה 18: מישהו מתקשר אליך לבית ושואל אותך: "איפה אתה"...

בדיחה 19: רק בישראל תשמעו את המורה אומרת ; לא מספיק אתה לא מגיע בזמן, אתה עוד מאחר?!

בדיחה 20: אתם בטח מכירים את הקטע הזה שבאתם הוציא מהמקפוא חבילת גלידה, כבר הכנתם גביע ותוספות, פתחתם את הקופסא וגיליתם אורז מלפני חודש.....

בדיחה 21: למה חברת החשמל מבזבזים מלא כסף על פרסומות?! מה, אם אני לא מרוצה אני אעבור לבטריות?!

בדיחה 22: "החיים הם כמו בננה, גם כשהם רקובים, אמא תמיד תגיד שהם דבש..."

בדיחה 23: מנה חמה, זה הדבר הכי קל שיש להכנה ותמיד תסתכל בהוראות.

בדיחה 24: כשנכנסים למטבח, דבר ראשון תפתח את הארון של הממתקים. אחרי זה תחשוב מה אתה רוצה...

בדיחה 25: גשם, הוא כמו מופע סטאנדאפ. כיף לצפות בו, אבל כשהוא מתחיל לרדת עליך זה ממש לא נעים...

בדיחה 26: תמיד בחדשות הבוקר יגידו: "בוקר טוב וכו'" ואחרי זה יסבירו למשך שעה למה זה לא באמת ככה...

בדיחה 27: אין בנאדם שאיבד משהו ולא חשב למה אי אפשר להתקשר אליו...

בדיחה 28: לא נולד ילד שבאדים של החורף לא עשה את עצמו מעשן.

בדיחה 29: גוגל יקר. תוכל לתת לי להשלים את המשפט לפני שאתה ממשיך אותו?!

ניתן למצוא את העלון שלנו גם באתר תורת יוסף... חפשו שם: עלון והערב נא

<https://www.toratyosef.co.il/%D7%95%D7%94%D7%A2%D7%A8%D7%91-%D7%A0%D7%90-%D7%95%D7%90%D7%A8%D7%90-%D7%AA%D7%A9%D7%A4%D7%90>

